

Zəlimxan Yaqub
Layla, Xocalım, layla

Duz basdılar yarana,
Layla, Xocalım, layla.
Düşdün gülləbarana,
Layla, Xocalım, layla.
 Namərdi kim çağırdı?
 Göydən ölüm yağırdı.
 Dilnən demək ağırdu
 Layla, Xocalım, layla.

Daş üstə daşmı qaldı,
Salamat başmı qaldı,
Gözümdə yaşmı qaldı,
Layla, Xocalım, layla.
 Qaçdı Novruzun tamı,
 Kimdi yandıran şamı?
 Yas elədin bayramı,
 Layla, Xocalım, layla.

Dərdin kimi acı yox,
Ağrı var əlacı yox.
Ağlamağa bacı yox,
Layla, Xocalım, layla.
 Hisdi, pisdi, qurumdu,
 Tüstü burum-burumdu.
 Hər tərəf uçurumdu
 Layla, Xocalım, layla.

Bu torpağın canısan,
Selə dönmüş qanısan.
Sən kimin qurbanısan?
Layla, Xocalım, layla.
 Xocasan, xocan hanı?
 Cavansan, qocan hanı?
 Tüstülü bacan hanı?
 Layla, Xocalım, layla.

Çıxmağa yol olmadı,
Qucmağa qol olmadı,

Üzməyə sal qalmadı,
Layla, Xocalım, layla.
Məndən küsdü soyadım,
Namərd olsun qoy adım.
Səni necə oyadım?
Layla, Xocalım, layla.
Kədər düşdü payına,
Səndən çətin yayına.
Hay vermədik hayına,
Layla, Xocalım, layla.
Yara sarıyan hanı?
Hardan yarıyan hanı?
Yurdu qoruyan hanı?
Layla, Xocalım, layla.
Şuşanın ətəyi qan,
Balı qan, pətəyi qan.
Düşmənin kötəyi qan,
Layla, Xocalım, layla.
İtən çənim olaydı,
Bitən dənim olaydı.
Vətən mənim olaydı,
Layla, Xocalım, layla.
Yatan çətin ayıla,
Çətin adam sayıla.
Heyf Şah İsmayıla,
Layla, Xocalım, layla.
Dünya darmı görəsən?
Qulaq karmı görəsən?
Allah var mı görəsən?
Layla, Xocalım, layla.

Yaqub Z. Layla, Xocalım, layla : şeir // Seçilmiş əsərləri. İki cildə. – Bakı : Şərq- Qərb, 2006. – C. 2. – S. 87-89.